

Sygn. akt: WZ 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant: Anna Krawiec

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. A.C., po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Wojskowej, zażalenia obrońcy mjr. rez. K. K. oskarżonego o popełnienie przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt: So [...], w przedmiocie podjęcia zawieszono postępowania karnego,

p o s t a n o w i ł

zażalenia nie uwzględnić, zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Przed Wojskowym Sądem Okręgowym w W. prowadzone jest postępowania karne przeciwko mjr rez. K. K., cyw. J. B. i cyw. M. R. oskarżonym o popełnienie m.in. przestępstwa określonego w art. 278§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. zawiesił postępowanie karne w tej sprawie, z uwagi na treść opinii biegłego lekarza z zakresu neurologii, który stwierdził, że stwierdzone u oskarżonego J.B.

schorzenia neurologiczne w postaci niedowładu prawostronnego spastycznego z dysfazją, uszkodzenia lewej półkuli mózgu uniemożliwiają mu - na okres roku - stawiennictwo na rozprawie głównej, uznając jednocześnie, iż czyny zarzucone oskarżonym pozostają w ścisłym powiązaniu, skutkującym koniecznością ich łącznego rozpoznania.

W dniu 29 maja 2013 r. w toku posiedzenia Wojskowego Sądu Okręgowego w W. w przedmiocie podjęcia zawieszonego postępowania, dopuszczono dowód z opinii biegłego lekarza neurologa w celu ustalenia możliwości udziału oskarżonego J. B. w rozprawie głównej.

Biegły w opinii uznał, że schorzenia neurologiczne J. B. pod postacią uszkodzenia lewej półkuli mózgu z niedowładem prawostronnym od czasu poprzedniego badania uległy niewielkiej regresji, ale utrzymujące się funkcje poznawcze oraz niedowład prawostronny przy istniejących schorzeniach kardiologicznych, uniemożliwiają nadal jego udział w rozprawie do dnia 30 czerwca 2014 r.

W toku kolejnego posiedzenia w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W. w przedmiocie rozważenia możliwości podjęcia zawieszonego postępowania dopuszczono dowód z kolejnej opinii biegłego neurologa w celu ustalenia możliwości udziału oskarżonego J. B. w rozprawie głównej.

Biegły neurolog stwierdził w opinii, że z uwagi na charakter schorzeń neurologicznych istniejących u oskarżonego, ze szczególnym uwzględnieniem prezentowanych deficytów i objawów ubytkowych, należy ustalić, iż nadal istnieją swoiste przeciwwskazania zdrowotne dotyczące możliwości uczestnictwa tego oskarżonego w rozprawie. Stopień naruszenia sprawności organizmu, w tym rozumieniu stanu neurologicznego, istniejący niedowład połowiczny z zaburzeniami mowy oraz świeżo przebyty epizod przemijającego niedokrwienia mózgu, dają podstawy do ustalenia, że tak określona przeszkody zdrowotna będzie uniemożliwiała oskarżonemu branie udziału w rozprawie przez 6 miesięcy. Biegły stwierdził nadto, że rokowania długoterminowe nadal pozostają niepewne. Mimo nie stwierdzenia u badanego świeżego zachorowania udarowego, biegły stwierdził, że charakter pozostałych schorzeń, jak i przebyty udar mózgu stanowią znamienne wyższe ryzyko ponownego zachorowania, jak i dalszych powikłań zdrowotnych.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. podjął zawieszone postępowanie, wyłączył sprawę J.B. do odrębnego postępowania i uznając swoją niewłaściwość do jej rozpoznania, przekazał ją do Sądu Okręgowego w L..

Na to postanowienie złożył zażalenie obrońca oskarżonego mjr. rez. K. K. W zażaleniu podniósł, że w sprawie nie zaistniały nowe okoliczności, które mogłyby uzasadniać konieczność zmiany dotychczasowego stanowiska Sądu o konieczność łącznego rozpoznania sprawy wszystkich oskarżonych. Jego zdaniem z opinii biegłego nie wynika bezterminowa niezdolność oskarżonego do uczestniczenia w rozprawie głównej, a wręcz przeciwnie wypowiedź biegłego daje nadzieję na taką poprawę jego stanu zdrowia, że zdolność tę odzyska. Niewątpliwie łączne rozpoznania sprawy wszystkich oskarżonych przyczyni się do lepszego, szybszego i sprawniejszego zakończenia postępowania karnego. W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie rozstrzygnięcia o podjęciu zawieszonego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Co do zasady sprawy oskarżonych, którym zarzucono popełnienie czynów pozostających we wzajemnym związku przedmiotowym powinny być rozpoznane łącznie. Zasada ta nie ma jednak charakteru bezwzględnego. W toku procesu karnego mogą pojawić się okoliczności dotyczące stanu zdrowia jednego z oskarżonych powodujące jego długotrwałą niezdolność do uczestniczenia w rozprawie, które powinny skutkować zawieszeniem postępowania w sprawie. Jeżeli jednak czas niezdolności oskarżonego do udziału w rozprawie ulega znacznemu przedłużeniu i nie jest możliwe ścisłe określenie czasu powrotu oskarżonego do stanu zdrowia gwarantującego pełną zdolność do uczestniczenia w rozprawie, koniecznym jest rozważenie możliwości podjęcia zawieszonego postępowania i wyłączenia sprawy tego oskarżonego do odrębnego postępowania. Ustalenia dowodowe sprawy wskazują, że oskarżony J.B. od 2012 r. cierpi na poważne schorzenia natury neurologicznej, które przy współistnieniu schorzeń natury kardiologicznej, uniemożliwiają mu udział w rozprawie głównej. Z tego też powodu sprawa oskarżonych, w tym też oskarżonego J.B., których czyny pozostawały we wzajemnym ścisłym związku, została zawieszona. Wypowiedź Sądu zawarta w

uzasadnieniu postanowieniu z dnia 29 maja 2012 r. o zawieszeniu postępowania, wskazująca na konieczność zawieszenia postępowania w sprawie wszystkich oskarżonych, z uwagi na istnienie ścisłych powiązań między czynami poszczególnych oskarżonych, miała i ma uzasadnienie dowodowe. Tę konieczność łącznego rozpoznania sprawy wszystkich oskarżonych trzeba jednak skonfrontować ze stanem zdrowia oskarżonego, który według kolejnej opinii biegłego uniemożliwia mu udział w rozprawie głównej, a tym samym łączne rozpoznanie sprawy wszystkich oskarżonych. Ostatnia opinia zawiera co prawda stwierdzenie o 6 miesięcznej niezdolności oskarżonego do uczestniczenia w czynnościach sądowych, ale z tej samej opinii wynika, że rokowania długoterminowe nadal pozostają niepewne i co więcej istnieje znamienne wyższe ryzyko ponownego zachorowania i dalszych powikłań zdrowotnych. Brak jest zatem zdaniem Sądu podstawy do potwierdzenia tezy zawartej w zażaleniu o możliwie szybkiej poprawie stanu zdrowia oskarżonego. W tej sytuacji trudno oczekiwać, że utrzymywania stanu zawieszenia sprawy, przez kolejny okres niezdolności oskarżonego do udziału w rozprawie, może, jak wnioskuje skarżący, przyczynić się do zakończenia postępowania karnego wszczętego w sprawie wszystkich oskarżonych w rozsądnym terminie. Ważne podkreślenia jest i to, że w rozważaniach w przedmiocie podjęcia postępowania nie sposób pominąć interesów innych osób biorących udział w procesie, jak też interesu publicznego w możliwie jak najszybszym rozstrzygnięciu zarzutów postawionych poszczególnym oskarżonym. Podjęcie zawieszonego postępowania i wyłączenie sprawy oskarżonego J. B. do odrębnego postępowania, będzie czyniło zadość wskazanym interesom.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.